

तिलक, ताज र तख्तधारी बन्ने युक्तिहरू

बापदादा सबै बच्चाहरूको वर्तमान र भविष्य दुवैको अन्तरलाई देखिरहनुभएको थियो । आज बापदादा बच्चाहरूको वर्तमानलाई देखेर हर्षित पनि भइरहनुभएको थियो र साथ-साथै कति बच्चाहरूको विचित्र चलनलाई देखेर दया पनि आइरहेको थियो— बाबाले कति श्रेष्ठ बनाउनुहुन्छ तर बच्चाहरू आफ्नै सानो गल्तीको कारण वा लापरवाहीको कारण श्रेष्ठ स्थितिबाट तल आउँछन् । आज बापदादा विशेष रूपमा बच्चाहरूको भिन्न-भिन्न प्रकारको हाँसोलाग्दो रूप देखिरहनुभएको थियो । ब्राह्मण जन्म हुने बित्तिकै बापदादा संगमयुगी विश्व सेवाको जिम्मेवारीको ताजधारी बनाउनुहुन्छ । तर आज रमाइलो खेल देख्नुभयो— कोही-कोही त ताज र तिलकधारी पनि थिए तर कोही-कोही ताजधारीको बदलामा गरेका विगतका वा अहिलेका पनि साना र ठूला पाप वा चल्दा-चल्दै गरेका अवज्ञाहरूको गठरी शिरमा थियो । कोही ताजधारी थिए त कोही शिरमा गठरी लिएका थिए । त्यसमा पनि नम्बरवार साना ठूला गठरी थिए र कसैको शिरमा डबल लाइटको सट्टा, आफ्नो ब्राह्मण जीवनको सदा ट्रष्टी स्वरूपको सट्टा गृहस्थीपनको भिन्न-भिन्न प्रकारको बोझको टोकरी पनि शिरमा थियो, जसलाई देखेर बापदादालाई दया पनि आइरहेको थियो— अरू के देखें ! कतिपय बच्चाहरू अनेक प्रकारको सहज साधन बाबाद्वारा प्राप्त हुँदा पनि निरन्तर बुद्धिको कनेक्शन नजुटेको कारण सहजलाई मुश्किल बनाउनाको कारण, अनेक प्रकारका मुश्किल साधन प्रयोग गरी थाकेको रूपमा देखिइरहेका थिए । सहज मार्गको बदलामा पुरुषार्थको साधन, हठ अनुसार प्रयोग गरिरहेका थिए । अरू के देखे !

जसरी सूर्यको अगाडि बादल आउनाले सूर्य लुक्दछ, यस्तै बारम्बार मायाको बादलहरूको कारण कति बच्चाहरू ज्ञान सूर्यबाट किनारा भएर सूर्यलाई पाउनका लागि प्रयत्न गर्दै रहन्छन् । कहिले सम्मुख, कहिले किनारा, यही खेलमा लागेका छन् । साथ-साथ बच्चा चञ्चल (नटखट) हुनाको कारण बाबाको यादको गोदीबाट निस्केर मायाको धूलोमा देह-अभिमानको स्मृतिरूपी माटोमा खेल्दछन् । ज्ञान रत्नसँग खेल्नुको सट्टा माटोसँग खेल्छन् । बाबा बारम्बार माटोबाट किनारा गराउनुहुन्छ तर नटखट संस्कारहरूको कारण फेरि पनि मैलो बन्दछन् । कुनै-कुनै बच्चा अल्पकालको सुखहरूको आकर्षणमय वस्तुहरूको आकर्षणमा आएर तिनै वस्तुहरूमा यति व्यस्त हुन्छन्, जसकारण समय र अविनाशी प्राप्ति त्यस समय भुल्न पुग्छन् । फेरि होशमा आउँछन्— यस्तो अनेक प्रकारको विचित्र रूप बच्चाहरूको देखें । अब आफूले आफैँलाई हेर मेरो रूप कुनचाहिँ हो ? बापदादा त हरेक बच्चालाई सदा श्रेष्ठ स्वरूपमा देख्न चाहनुहुन्छ । ताजलाई, दिलतख्तलाई छोडेर गठरी किन उठाउँछौ ? ताज राम्रो वा टोकरी, गठरी राम्रो लाग्दछ ? तीनैवटाको फोटो सम्मुख राख अनि कुनचाहिँ चित्र राम्रो लाग्नेछ ? ६३ जन्म यी सबै विचित्र (वन्दरफुल) खेल खेल्यौ— अब संगमयुगमा कुनचाहिँ खेल खेल्नु छ ? सबैभन्दा राम्रो खेल हो बाबा र बच्चाहरूको मेलाको खेल । बाबाद्वारा मिलेका ज्ञान रत्नहरूसँग खेल । कहाँ रत्न र कहाँ माटो । अब के गर्नु छ ? बचपनको, लापरवाहीको वा नटखटको खेल धेरै समय खेल्यौ । अब त वानप्रस्थमा जाने समय समीप आइरहेको छ । त्यसैले अब यी कुराहरूको समाप्तिको दृढ संकल्प गर । सदा ताज, तख्त र तिलकधारी बन । यी तीनैवटाको एक अर्कामा सम्बन्ध छ । तिलक छ भने ताज तख्त अवश्य हुन्छ । आफ्नो श्रेष्ठ भाग्य, श्रेष्ठ प्राप्तिहरूलाई बारम्बार सम्मुख ल्याऊ । जब सर्व प्राप्तिहरूलाई वा प्राप्त गराउनेलाई सदा सम्मुख राख्छौ भने कहिल्यै पनि मायासँग सामना गर्न कमजोर बन्ने छैनौ । केवल एउटा कुरा याद राख— सर्व सम्बन्धहरू सहित हरेक कार्यमा बापदादा सदा साथ हुनुहुन्छ । साथ छोड्नाको कारणले नै यो विचित्र खेल खेल्नुपर्छ । विश्वको जिम्मेवारी उठाउने बाबाको साथ हुँदा पनि आफ्नो हृदको जिम्मेवारीको बोझको टोकरी किन उठाउँछौ ? के विश्वको बोझ उठाउनेले तिम्रो यो सानोतिनो बोझ उठाउन सक्नुहुन्न होला ? फेरि पनि पुरानो संस्कारवश बारम्बार बोझ पनि उठाउँछन् र फेरि थाकेर कराउँछन् पनि, अब हामीलाई छुटाउनुहोस् । एकातर्फ समात्छन् अर्को तर्फ पुकार्छन् । छोड्यौ भने छुट्नेछौ । यो एक सेकेण्डको हिम्मतले अनेक जन्महरूका लागि अनेक प्रकारको बोझबाट छुटाइदिन्छ । पहिलो-पहिलो प्रतिज्ञा बाबासँग के गर्नु— याद छ ? मेरो त एक दोस्रो न कोही । जब मेरोपन नै समाप्त भयो, एक मात्र मेरो रहन पुग्यो भने फेरि हृदको जिम्मेवारीहरूको मेरोपन कहाँबाट आयो ? देहको मेरोपन कहाँबाट आयो ? कमजोरीको संस्कारहरूको मेरोपन कहाँबाट आयो ? स्वयम्लाई ज्ञानी आत्मा भन्दछौ । ज्ञान स्वरूप अर्थात् भन्नु, सोच्नु र गर्नु समान होस्, सदा समर्थ होस् । ज्ञानी आत्माको हरेक कर्म समर्थ बाबा समान, संस्कार गुण र कर्तव्य समर्थ बाबा समान होस् । समर्थ स्थितिमा स्थित हुनेहरू यो व्यर्थको विचित्र खेल खेल्न सक्दैनन् । सदा मिलनको खेलमा व्यस्त रहन्छन्, बाबासँग मिलन

२०७१ पौष २० आइतबार ०४-०१-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १६.०१.७९ मधुबन

मनाउनु र अरूलाई बाबा समान बनाउनु । त्यसोभए यस वर्ष के गर्नेछौ ? अहिले त यो थप समय मिलेको छ, के का लागि ? (स्वयम्को लागि मिलेको छ) यो थप समयको पनि रहस्य छ— पछाडि आउनेले गुनासो नगरून्, हामीलाई धेरै कम समय मिल्यो । जसरी व्यापारमा पछाडि थप छुट दिइन्छ, त्यस्तै ड्रामा अनुसार यो समय पनि सेवाको लागि अमानत (नासो) रूपमा मिलेको छ । यही अमानतलाई बापदादाको श्रेष्ठ मत अनुसार प्रयोग गर । बुझ्यौ— अब के गर्नु छ ?

हर समय र संकल्पमा स्वयम्लाई विश्व सेवामा यति व्यस्त राख, जसले गर्दा यी सबै व्यर्थको खेल स्वतः समाप्त हुन सकोस्— यो परिणाम बापदादा देख्न चाहनुहुन्छ । अच्छा—

सदा संकल्प र सेकेण्डको पनि ट्रष्टी सम्झनेवाला, ‘एक बाबा मेरो, अरू कोही छैन मेरो’ यस्तो बेहदको समर्थ संकल्पवाला, सदा विश्व कल्याणको संकल्पमा व्यस्त रहनेहरू, बाबा समान समर्थ संस्कार भएका, व्यर्थलाई बाबाको साथबाट सदाको लागि बिदाई दिनेहरू, यस्ता ज्ञानी आत्मा बच्चाहरूलाई बाबाको बारम्बार बधाई छ— साथ-साथै यस्ता तखतनशीन बच्चाहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई यादप्यार, गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

टिचर्सको कर्तव्य हो सदा सन्तुष्टताको खानी भएर रहनु र सर्वलाई सन्तुष्ट गर्नु :

टिचर्स त हुन् नै सदा सन्तुष्ट । टिचर्स अर्थात् सर्वलाई सन्तुष्ट बनाउने सेवामा उपस्थित । जति स्वयम् सम्पन्न हुनेछौ उति अरूलाई पनि बनाउन सक्नेछौ । टिचर्सको विशेषता नै हो— हरेक कुरामा सन्तुष्ट । सन्तुष्ट पनि तब रहन सक्नेछौ जब सदा बाबाको गुणहरू र कर्तव्यमा समान बन्नेछौ । सदा यो जाँच गर— जो बाबाको गुण त्यही मेरो हो, जो बाबाको कर्तव्य त्यही मेरो कर्तव्य हो । यस्तो चेक गरेर चल्नेहरू सदा सन्तुष्ट पनि रहन्छन् र सर्वलाई पनि बनाउँछन् । टिचर्स अर्थात् सन्तुष्टताको खानी, सदा सम्पन्न, खानीको समान अखुट होस्, यो नै टिचर्सको पेशा हो ।

पार्टीहरूसँग भेटघाट

१. सबैको आकर्षण बाबातर्फ आकर्षित गराउने साधन— चम्किला दिव्य सितारा :-

तिम्रो दिव्य सितारा सदा चम्किएको देखियोस् तब सिताराको चमकले सर्वलाई आफूतर्फ स्वतः आकर्षण गर्नेछ । कुनै पनि प्रकाशको वस्तुले हिंडिरहेका आत्माहरूलाई आफूतर्फ आकर्षित अवश्य गर्दछ । यो त अविनाशी सितारा हो, त्यसैले चम्किला सिताराहरूतर्फ सबैको आकर्षण स्वतः हुनेछ । सिताराहरूतर्फ आकर्षित हुनु अर्थात् बाबातर्फ आकर्षित हुनु । सदा अनुभव गर्छौ— हाम्रो आत्मिक स्वरूपको सितारा चम्किरहेको छ ! सदा चम्किरहन्छ वा कहिले-कहिले चम्किन्छ ? जब बाबाद्वारा, ज्ञानद्वारा सितारा चम्कियो भने अब निम्न त सक्दैन तर चमकको प्रतिशत थोरै र धेरै हुन सक्दछ, त्यसको कारण के ? ध्यानको कमी । जसरी दीपकमा यदि सदा घृत थपिरहेमा त्यो एकनाश जलिरहन्छ । घृत कम भएमा धिपधिप गर्छ । यस्तै ध्यान कम हुन जान्छ भने प्रतिशतको चमक पनि कम हुन्छ । त्यसैले बापदादाको श्रेष्ठ मत छ— हरेक दिन अमृतबेला सारा दिनको लागि ध्यान राख । हरेक दिन अमृतबेला आफ्नो दिनचर्यालाई सेट गर । यदि कुनै पनि कार्यक्रम सेट हुँदैन भने त्यसको रिजल्ट के निस्कन्छ ? सफल हुँदैन, त्यसैले यहाँ पनि यदि आफ्नो दिनचर्या सेट गर्दैनौ भने सफलतामूर्त अनुभव गर्न सक्दैनौ । ध्यान त रहन्छ तर अझ ध्यान देऊ (अण्डरलाइन गर) । जहाँ अटेन्शन हुन्छ त्यहाँ कुनै पनि प्रकारको टेन्शन हुँदैन । जस्तो रात हुन्छ भने दिन हुन सक्दैन, टेन्शन हो रात, अटेन्शन हो दिन । त्यसैले दिन र रात दुवै एकैसाथ हुन सक्दैनन् । यदि कुनै पनि प्रकारको टेन्शन छ भने सिद्ध छ अटेन्शन छैन । साधारण अटेन्शन र सम्पूर्ण अटेन्शनमा पनि अन्तर छ । सम्पूर्ण अटेन्शन अर्थात् जो बाबाका गुण वा शक्तिहरू छन् ती आफूमा होस् । बाबाको बच्चा बनेका छौ, त्यसको प्रमाण (प्रुफ) पनि त चाहियो नि । साधारण अटेन्शन अर्थात् हामी हौं नै बाबाका बच्चा... । यदि यति श्रेष्ठ बाबाको बच्चा र श्रेष्ठता नभएमा कसले मान्छ कि यी श्रेष्ठ बाबाका बच्चा हुन् । त्यसैले जो बाबाका विशेषता त्यही बच्चाहरूमा देखियोस्— यसलाई भनिन्छ तीव्र पुरुषार्थी । तीव्र पुरुषार्थी अर्थात् सोच्नु र गर्नु समान । प्लान र प्राक्टिकलमा समानता ।

२. तिम्रो स्वधर्म हो याद र कर्तव्य हो सेवा :-

सबै सदा याद र सेवा— यसैमा तत्पर रहन्छौ ? जो सदा याद र सेवामा लागेका छन् तिनीहरूसँग माया पनि सदाको लागि नमस्कार गरेर किनारा गर्दछ । मायालाई पनि थाहा छ— यी सदा व्यस्त रहन्छन् त्यसैले डिस्टर्ब गर्दिन । खाली

२०७१ पौष २० आइतबार ०४-०१-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १६.०१.७९ मधुवन बस्नेहरूलाई डिस्टर्ब गर्दछ । त्यसैले सदा व्यस्त होऊ तब माया आउन सक्दैन । यादबाट आफ्नो भविष्य बनाउँछौ, सेवाले अरूको पनि र आफ्नो पनि बन्दछ । त्यसैले याद नै तिम्रो स्वधर्म हो र सेवा गर्नु नै तिम्रो कर्तव्य हो ।

३. चढ्ती कलाको निशानी- सम्पूर्ण गन्तव्य समीप देखियोस्:-

सदा हर कर्ममा चढ्ती कलाको अनुभव गर्दछौ ? पाइला अगाडि बढायो अर्थात् चढ्ती कला भयो । हर कदममा चढ्ती कला हुनाले सम्पूर्ण स्थितिसम्म धेरै चाँडो पुग्नेछौ । चढ्ती कला भएकालाई सदा आफ्नो सम्पूर्ण स्टेज अर्थात् गन्तव्य स्पष्ट देखिनमा आउनेछ । जति जुन वस्तुको नजिक पुग्छौ उति नै त्यो वस्तु स्पष्ट देखिनमा आउँछ, स्पष्टता नै समीपताको निशानी हो । अहिले समय हो तीव्र पुरुषार्थको, दौडिने समय अब आयो, अब हाई जम्प लगाऊ । समय कम छ र मन्जिल उच्च छ । हाई जम्प दिनका लागि डबल लाइट चाहिन्छ । डबल लाइट नबनेसम्म जम्प दिन सक्दैनौ ।

४. हर कर्मलाई श्रेष्ठ बनाउने साधन- फलो फादर (पिताको अनुसरण):-

जसरी साकार बाबाको यति धेरै जिम्मेवारी हुँदा पनि सदा डबल लाइट देख्यौ- उहाँको भेटमा तिमीसँग त केही पनि जिम्मेवारी छैन, आफूलाई सदा निमित्त सम्झेर चल, जिम्मेवार बापदादा हुनुहुन्छ तिमी निमित्त हौ, निमित्त सम्झेर चल्नाले डबल लाइट हुनेछौ । बाबाले पनि यति ठूलो जवाबदारी सम्हालेर पनि निमित्त सम्झेर चलनुभयो, त्यसैले फलो फादर । हर कर्म गर्नुभन्दा पहिला चेक गर- फलो फादर छ ? यसबाट हर कर्म अति श्रेष्ठ हुनेछ । श्रेष्ठ कर्मको प्रारब्ध स्वतः श्रेष्ठ हुनेछ । बाबालाई नक्कल गर्नु भन्ने पनि बाबा समान बन्नेछौ । समान बन्नेहरू नै समीप रत्न बन्छन् ।

बिदाईको समय:-

कति १८ जनवरी आइसके ? यतिका वर्ष समाप्त भयो त्यसको रिजल्ट के ? रिजल्ट हुनुपर्छ- परिवर्तन । जुन अधिल्लो वर्षका कुरा छन् ती यो वर्षमा हुनु भएन । त्यसैले नवीनता के आयो ? जसरी मधुवनमा जो आउँछन् उनलाई सोधिन्छ- के छोड्नुभयो, के पाउनुभयो ? त्यस्तै यस वर्षको रिजल्टमा पनि हेर के-के छोड्यौ, के पायौ ? नयाँ वर्ष मनाउँछन्, जब वर्ष नयाँ भयो, नयाँ वर्ष अर्थात् नवीनता । यसको आपसमा रिजल्ट निकाल्नु । टोटल धेरैजसोले पनि कहाँसम्म आफूमा परिवर्तन सम्झन्छन् । त्यसैले बापदादाले पहिला पनि भन्नुभएको थियो- रिजल्ट लिनका लागि आउनेछु तर रिजल्ट के भयो ? सेवा वृद्धि भइरहेको छ, सेवाधारी आत्माहरू स्वयम्को पुरुषार्थमा के वृद्धि पाइरहेका छन्, दुवैको सन्तुलन जब समान हुनेछ तब समाप्ति हुनेछ ।

सबै सदा संगमयुगको श्रेष्ठ भाग्यलाई स्मरण गरेर हर्षित रहन्छौ ? संगमयुगको भाग्य अरू कुनै पनि युगमा पाउन सक्दैनौ । संगमयुगको एक-एक सेकेण्ड अति भाग्यशाली छ । एक सेकेण्ड कैयौ जन्मको भाग्य बनाउनका लागि निमित्त बन्दछ । त्यसैले यस्तो श्रेष्ठ भाग्यलाई सदा याद राख्दै, मनमा भाग्यलाई देखेर सदा खुशीमा नाचिराख । वाह मेरो भाग्य- यस्तो भित्रको खुशी बाहिर देखिन्छ, जुन अरू देख्नेहरूले पनि अनुभव गरून्- यिनीहरूलाई केही मिलेको छ, केही पाएका छन् । यस्तो सदा खुशी होऊ । सदा अटेन्शन राखेमा मायाले खुशीको खजाना खोस्न सक्दैन । अच्छा !

वरदान:- भिखारीबाट अधिकारी (राजकुमार) को पार्ट प्राक्टिकलमा खेल्ने त्यागी वा श्रेष्ठ भाग्यशाली आत्मा भव जस्तो भविष्यमा विश्व महाराजन दाता हुन्छन् । यस्तै अहिलेदेखि दातापनको संस्कार प्रत्यक्ष गर । कसैसँग कुनै सहयोग (स्यालभेशन) लिएर फेरि सहयोग दिने- यस्तो संकल्पमा पनि नहोस्, यसैलाई भनिन्छ भिखारीबाट राजकुमार । स्वयम् लिने इच्छावाला होइन । यो अल्पकालको इच्छाबाट भिखारी । यस्तो भिखारी नै सम्पन्नमूर्त हुन् । जसले अहिले भिखारीबाट राजकुमारको पार्ट प्राक्टिकलमा खेल्छन् उनलाई भनिन्छ सदा त्यागी वा श्रेष्ठ भाग्यशाली । त्यागबाट सदाकालको भाग्य स्वतः बन्दछ ।

स्लोगन:- सदा हर्षित रहनका लागि साक्षीपनको सीटमा द्रष्टा बनेर हर खेललाई हेर ।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नका लागि विशेष होमवर्क :

४) ब्रह्मा बाबासँग प्यार छ भने प्यारका निशानीहरू प्राक्टिकलमा देखाउनु पर्छ । जसरी ब्रह्मा बाबाको नम्बरवन प्यार मुरलीसँग थियो जसद्वारा मुरलीधर बन्नुभयो । त्यसैले जससँग ब्रह्मा बाबाको प्यार थियो र अहिले पनि छ, त्यससँग सदा प्यार देखियोस् । हर मुरलीलाई धेरै प्यारसँग पढेर त्यसको स्वरूप बन्नु छ ।